

мара, и имало е българи, които сж мислили, и искали да направят да се раздѣли законодателната властъ на двѣ камари — горна и долна, и това като не се осществи, като неможе да се постигне по легаленъ начинъ, то пакъ по този, прави се съзаклятие, за да се постигне това. Това го има и въ Англия, и въ повечето други конституционни държави. Може да бжде съзаклятие и въ противоположна смисълъ. Като вѣрватъ че неможе да се управлява така, като мислятъ нѣкои, че това неможе да се постигне по легаленъ начинъ, намислятъ пакъ по нелегаленъ пхтъ да го постигнатъ, да направятъ управлението както тѣ искатъ, и да диктуватъ на Народното Сѣбрание и тогава казватъ на противната страна, ако приемате това, ний сваляме оржияето, или ако не, ще атакуваме, и проч. Щото съзаклятието може да става всѣкакво, въ една и много смисли. Но тукъ главното е, че работата се касае за съзаклятие противъ владѣющия Князь. Кои сж пакъ доказателствата прѣдставени отъ прокурорския надзоръ по това обвинение? Доказателствата, г-да сѣдии, по това прѣстѣпление, сж на първо мѣсто, — трѣбва тукъ да го кажа, самото признание, самата исповѣдь на моя клиентъ, който, като билъ тѣгленъ на прѣдварително слѣдствие, — смѣя да го тукъ кажа, — още при първото распитване, въ първитѣ дни, както и при второто, той е открилъ на слѣдственната властъ за съзаклятието на другаритѣ си — Попова, Василева и Мусевича, станало на 28-й Януарий 1889 год. въ Одесса. Другото доказателство, прѣдставено отъ прокурорския надзоръ, по съставянieto въ Одесса съзаклятие, е единъ писменъ материалъ. нарѣченъ дневникъ, който падналъ въ ржката на Българскитѣ власти, и въ него на нѣколко мѣста се спомянува това съзаклятие. Главното, което ни интересува, се спомянува въ тоя дневникъ отъ 28 Януарий 1889 год. до края на мѣс. Февруарий с. г., т. е. прѣзъ мѣсець и нѣколко дни. Азъ, г-да сѣдии, — излишно е тукъ — мисля поне, и не ще да има полза да отнимамъ вашето скжпоцѣнно врѣме, да цитирамъ отъ дневника надлѣжнитѣ мѣста, защото се установи наглѣдно, че станало това съзаклятие между обвиняемитѣ въ Одесса. Нѣма нужда да правя това, защото, както казахъ, признавамъ факта, признавамъ комплота, че е билъ извършенъ по отношение на моя довѣрителъ Миларовъ, по онова врѣме, за което се говори въ обвинителния актъ, което се съдържа въ неговия дневникъ, и онова врѣме, за което го-